

Consultare publică – Utilizarea limbilor în cadrul instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor Uniunii Europene (UE)

Consultare publică - 23/07/2018

Consultare publică – Utilizarea limbilor în cadrul instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor Uniunii Europene (UE) [1]

Context

Limba este componenta esențială a comunicării. Uniunea Europeană – cu 28 de state membre, 24 de limbi oficiale și peste 500 de milioane de cetățeni – și-a luat angajamentul de a respecta și de a proteja diversitatea lingvistică, ca parte a patrimoniului nostru cultural. Acest angajament este stipulat în mod specific în tratatele UE [2] și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene [3].

Limbile utilizate de instituțiile UE pentru comunicarea cu publicul sunt, prin urmare, foarte importante. În acest domeniu au fost instituite câteva drepturi lingvistice specifice. Cetățenii UE se pot adresa în scris oricărei instituții a UE într-o limbă oficială la alegere și au dreptul de a primi răspuns în aceeași limbă [4]. Întreaga legislație a UE trebuie publicată în toate limbile oficiale, pentru ca să existe șanse mai mari ca publicul să înțeleagă legile care îl guvernează. În afara acestor situații specifice, instituțiile UE au o anumită putere de apreciere privind limbile pe care le pot utiliza în fiecare caz în parte. Modul în care este exercitată această putere de apreciere reprezintă o chestiune de bună administrare.

Numărul limbilor oficiale a crescut de la patru (în 1958) la 24 în prezent. Acest lucru creează numeroase dificultăți pentru administrația publică a UE. Printre cele mai frecvent menționate dificultăți care survin în practică se numără creșterea costurilor de traducere, încetinirea procesului decizional și discrepanțele dintre versiunile lingvistice. Se afirmă că diversitatea lingvistică și egalitatea limbilor nu trebuie interpretate la modul absolut, ci trebuie reconciliate cu eficiența administrativă și cu constrângerile bugetare.

Deoarece un număr mare de cetățeni ai UE vorbesc o singură limbă oficială (sau numai câteva) [5], limitarea numărului de limbi oficiale utilizate reduce capacitatea cetățenilor de a interacționa cu instituțiile UE. Este important ca limitările de orice natură privind utilizarea limbilor să fie proporționale și corecte. Instituțiile și organismele UE ar trebui, de exemplu, să analizeze cu atenție situațiile în care este acceptabil să comunice, sau să își desfășoare activitatea, în doar una sau câteva limbi oficiale.

În ultimii ani, Ombudsmanul a investigat politicile lingvistice ale câtorva instituții UE individuale. Una dintre concluziile sale este aceea că instituțiile UE pot să restricționeze în

mod legitim numărul de limbi utilizate în comunicările și documentele interne [6]. O altă concluzie este aceea că se pot aplica în mod legitim restricții lingvistice în procedurile administrative cu părți interesate din exterior, de exemplu în licitațiile publice și în cererile de propuneri, în cadrul cărora Uniunea Europeană interacționează cu un grup limitat de părți interesate. Cu toate acestea, Ombudsmanul constată că există o inconsecvență semnificativă între instituții: în prezent, restricțiile lingvistice și normele aferente, acolo unde există, variază de la o instituție UE la alta. În absența unor norme clare și a unei justificări corespunzătoare pentru aplicarea unui regim lingvistic restricționat, nu este deloc surprinzător că publicul este derutat.

Un motiv specific de îngrijorare îl reprezintă utilizarea limbilor pe site-urile instituțiilor, care reprezintă una dintre primele surse de informare la care apelează persoanele interesate de politicile și programele UE. Se constată că fiecare instituție a UE decide pe cont propriu dacă să își traducă site-ul sau nu (și, în caz afirmativ, care părți ale site-ului și în ce limbi). Atunci când site-urile nu sunt disponibile în toate limbile oficiale, pentru o mare parte a publicului accesarea informațiilor poate fi dificilă sau imposibilă.

Un alt motiv de îngrijorare se referă la consultările publice destinate colectării opiniilor publicului privind noile politici sau posibilele propuneri legislative. Restricționarea lingvistică a acestor consultări publice este de natură să limiteze semnificativ capacitatea cetățenilor de rând de a contribui la consultările respective.

Invitație pentru formularea de observații

Ombudsmanul ar dori să încurajeze dezbaterea despre modul optim în care instituțiile UE pot să comunice cu publicul, astfel încât să asigure un echilibru acceptabil între nevoia de a respecta și de a susține diversitatea lingvistică, pe de o parte, și constrângerile administrative și bugetare, pe de altă parte.

Pentru a lansa această dezbatere, Ombudsmanul invită publicul să răspundă la următoarele întrebări:

I. Norme și practici de restricționare a limbilor

1. Există o lipsă de transparență (și puține norme formale) referitoare la modul în care diferitele secțiuni ale administrației UE pun la dispoziție informații în diversele limbi oficiale ale UE. Aici se încadrează, de exemplu, criteriile utilizate pentru a decide ce limbă sau ce limbi să se folosească în anumite contexte. Cum pot fi corectate aceste deficiențe? Ce alte criterii, dacă este cazul, ar trebui aplicate?

2. Ar trebui ca fiecare instituție a UE să aibă o politică lingvistică? În caz afirmativ, ce ar trebui să cuprindă această politică? Ar trebui ca aceste politici lingvistice să fie publicate pe site-urile instituțiilor? Cât de detaliat ar trebui să menționeze o politică de acest tip cazurile specifice în care alegerea limbii (limbilor) este restricționată?

3. Ar trebui ca fiecare instituție să aibă o politică privind condițiile în care se pot furniza, la cerere, traduceri ale informațiilor sau ale documentelor? În caz afirmativ, cum poate fi formulată politica astfel încât să se evite costurile disproporționate?

II. Site-uri UE

4. Ce principii generale privind limbile ar trebui să se aplice site-urilor instituțiilor UE? Ce părți ale site-urilor UE considerați că ar trebui să fie, în mod special, disponibile în toate limbile UE sau în multe dintre acestea?

5. Ar fi util să se publice rezumate ale temelor principale în toate limbile oficiale sau în multe dintre acestea?

6. Este acceptabil ca, în anumite situații, materialele să fie oferite doar în câteva limbi și nu în toate limbile oficiale? În caz afirmativ, ce criterii ar trebui folosite pentru alegerea acestor limbi (de exemplu, numărul de persoane care vorbesc limba respectivă, nivelul de diversitate lingvistică al populației ...)?

III. Consultări publice

7. În aprilie 2017, Comisia Europeană a adoptat noi norme interne care prevăd publicarea în toate limbile oficiale ale UE a documentelor aferente consultărilor publice pe marginea „inițiativelor prioritare” din cadrul programului de lucru anual al Comisiei. Toate celelalte consultări publice trebuie să fie accesibile cel puțin în limbile engleză, franceză și germană. Consultările publice de „interes public general” trebuie să fie accesibile și în alte limbi. În plus, „paginile aferente consultărilor sau rezumatul acestora trebuie traduse în toate limbile oficiale ale UE”.

Reușește această politică, din punctul dumneavoastră de vedere, să mențină un bun echilibru între necesitatea de a respecta și susține diversitatea lingvistică, pe de o parte, și constrângerile administrative și bugetare, pe de altă parte? Este acest tip de politică potrivit pentru a fi adoptat în mod rezonabil și de alte instituții ale UE?

IV. Alte aspecte

8. Singurul act legislativ specific privind utilizarea limbilor de către administrația UE datează din 1958 [7], când existau șase state membre și patru limbi oficiale. Considerați că, în situația actuală, ar fi utilă o nouă legislație? Sau considerați că problemele lingvistice se rezolvă cel mai bine în afara unui cadru juridic detaliat?

9. Orice creștere a volumului de informații și de documente publicate în toate limbile UE va presupune costuri de traducere suplimentare. Cum propuneți să fie suportate aceste costuri suplimentare? Din alte secțiuni ale bugetului UE? Prin alocarea de fonduri suplimentare în

acest scop de la fiecare stat membru implicat? Prin alte mijloace?

10. În ce măsură poate fi utilizată tehnologia pentru a se realiza traduceri între diversele limbi ale UE? Având în vedere că traducerile „automate” pot să nu fie întotdeauna perfect corecte, considerați că acest inconvenient este acceptabil pentru a avea acces mai rapid și mai ieftin la documentele traduse decât dacă nu s-ar recurge la acestea?

Cum puteți să vă aduceți contribuția

Termenul de prezentare a observațiilor este **30 septembrie 2018** .

Preferința noastră este ca persoanele care contribuie să folosească formularul on-line . Dacă acest lucru nu este posibil, contribuțiile pot fi trimise prin e-mail prin intermediul formularului nostru de contact sau prin poștă la adresa:

Médiateur européen, 1 avenue du Président Robert Schuman, CS 30403, F - 67001
Strasbourg Cedex, Franța

Vă rugăm să menționați clar „Consultare privind limbile – SI/98/2018/TE” la începutul contribuției dumneavoastră.

Contribuțiile pot fi transmise în oricare din cele 24 de limbi oficiale ale UE.

Ombudsmanul intenționează să publice aceste contribuții pe site-ul său. Persoanele fizice care consideră că numele lor nu ar trebui publicat, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 privind protecția datelor cu caracter personal [8] , trebuie să informeze Ombudsmanul în acest sens.

Dacă aveți nevoie de informații suplimentare, vă rugăm să o contactați pe doamna Tanja Ehnert, responsabilă de cazuri în cadrul instituției Ombudsmanului (tel: +32 2 284 67 68).

[1] Menționate în cele ce urmează sub simpla denumire de „instituții ale UE”.

[2] Articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

[3] Articolele 21 și 22 din Carta drepturilor fundamentale a UE.

[4] Articolul 20 alineatul (2) și articolul 24 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 41 alineatul (4) din Carta drepturilor fundamentale a UE.

[5] Pentru o prezentare generală a cunoștințelor de limbi străine ale cetățenilor UE, consultați documentul Parlamentului European intitulat „ *European Strategy for Multilingualism: benefits and costs* ” (Strategia europeană în favoarea multilingvismului: costuri și beneficii) (2016), p. 8. Documentul este disponibil la adresa:
[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/573460/IPOL_STU\(2016\)573460_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/573460/IPOL_STU(2016)573460_EN.pdf)

[6] Articolul 6 din Regulamentul nr. 1/1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene, JO 1958, 017, p. 385 (Regulamentul nr. 1/1958).

[7] Regulamentul nr. 1/1958.

[8] Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date, JO 2001, L 8, p. 1. Consultați și:
<http://www.ombudsman.europa.eu/ro/resources/dataprotection/home.faces> .